

EL TEMPS. — A Catalunya: El cel apareix completament cobert i persisteix el règim favorable per a la formació de ruixats i tempestes. Durant les darreres 24 hores s'han registrat pluges generals amb les màximes quantitats a la costa i particularment intenses al camp de Tarragona i curs inferior de l'Ebre, ja que a Tortosa s'han recollit 107 litres per metre quadrat en els hores. Les màximes precipitacions han estat: 61 l' per m. quadrat a Tàrraga; 51 a Reus; 42 Sta. Margarida i 40 a Borès.

Activitat a tots els fronts

La representació espanyola a Ginebra

El món al costat de les forces que lluiten per la llibertat i per la justícia social

Una forta derrota dels facciosos d'Osca

FRONTERES ENLLA

Important és el que succeeix dins el territori de la República en aquests dies de guerra en quatre fronts. Però hi ha, a més a més, un front exterior, que requereix constant atenció. Una guerra, en el seu desenvolupament i en el seu desenllaç, depèn sovint dels factors externs. La present guerra peninsular—ningú no ho dubta—està lligada amb el que passa a París, a Londres, a Lisboa, a Roma, a Berlín, i en general a Europa i al món.

Els Imperis centroeuropeus van perdre la guerra dels anys 1914-1918 molt més per causes externes d'ordre espiritual que per causes militars. I una de les grans forces que van actuar contra ells—potser la força més gran de totes—va ésser la de l'opinió mundial. Aquells Imperis van perdre materialment la guerra perquè ja la tenien perduda moralment.

Avui l'aliança popular espanyola necessita comptar amb l'opinió del món, o almenys amb una bona part d'aquesta. La influència de l'opinió pública és preponderant en els països democràtics. I allò que faci o deixi de fer llurs Govern depèn en gran manera de l'actitud de l'opinió respectiva.

Per això els diversos elements de l'aliança

antifeixista han de tenir en compte l'actitud i les reaccions de l'opinió estrangera. Aquells fets polítics, socials i econòmics, i aquells incidents d'ordre o de desordre públic, que impressionin desfavorablement l'opinió dels altres països, faran mal—un mal que pot arribar a ésser greu— a la causa que ací defensa amb heroisme el poble republicà i obrer.

Molts ulls ens guaiten de fora estant. De fronteres enllà ens vénen mirades de simpatia, d'encoratjament, de solidaritat. També ens vénen mirades de crueltat i d'odi. El pitjor de tot seria defraudar els nostres amics amb actes censurables, incontrolats o desencertats, i donar als enemics nous pretextos per a llur acció hostil. Pensem tots i cadascú quina ha d'ésser la repercussió exterior dels fets que ací passen, de les orientacions que hom adopti, i d'adherir de les paraules que un hom escrigui o pronuncii. Tot allò que ens perjudiqui davant l'opinió estrangera serà nociu per a nosaltres. Tot allò que ens afavoreixi serà com una batalla guanyada en el front exterior. I cada dia veiem més clarament que d'aquest front, més que de cap altre, vindrà la decisió de la guerra peninsular.

A. ROVIRA I VIRGILI

Servir la Revolució

Al front fa fred. Al front manquen armes.

Al front poden faltar aliments.

Es un crim que encara quedin grups armats a la reraguarda.

Es un crim que restin braços sense treballar a la reraguarda.

Es un crim retenir inútilment queviures a la reraguarda.

Prou fer els gegants; prou esmerçar activitats a donar satisfacció a instints malaltissos i indignes de lluitadors amb consciència del deure; prou jugar amb la Revolució, prou viure de la Revolució, prou posar-se fora de la llei de la Revolució.

A la Revolució se la serveix amb heroisme, amb treball o amb disciplina. Si falta l'heroisme, al treball; si faltés el treball, la disciplina. La Revolució no pot ésser, cal que no sigui Xauxa per a ningú. Absolutament per a ningú!

Ossorio i Gallardo sortí ahir cap a Ginebra

Ahir al matí, en l'express de França, sortí cap a Ginebra l'Il·lustre Jurisconsult senyor Angel Ossorio i Gallardo, que, com és sabut, marxa a la capital ginebrina per tal d'assistir, en representació d'Espanya, a la reunió del Consell de la Societat de Nacions.

Tomàs i Piera, ministre del Treball i el conseller Terradellas arribaren ahir a Barcelona

Ahir, al matí, arribaren a la nostra ciutat, procedents de Madrid, el ministre de Treball del Govern de la República, senyor Tomàs i Piera, i el conseller d'Economia, senyor Terradellas.

El viatge del ministre sembla d'èsser de caràcter particular.

Ahir els rebels atacaren intensament amb artilleria i infanteria pels sectors de Tierz i manicomi d'Osca, del qual intentaren apoderar-se

La disciplinada resistència de les nostres columnes aconseguí una esclatant victòria, que costà més de tres-cents baixes als facciosos

Tierz, 20. (130 de la matinalada). cròniques d'inflar ni empetir els fets que es produïen a diari als fronts de guerra. Tot el que ens és de guerra J. Aymami-Serra). No tenim costum en les nostres permès, dintre les necessàries re-

La C. N. T. està disposada a governar amb la U. G. T. i els republicans

Una ponència del major interès

Per causes alienes a la nostra voluntat no hem pogut publicar fins avui aquesta important informació:

«Madrid, 17. — El Pleno regional de la C. N. T., celebrado en Madrid, examinó la situación del movimiento antifascista y llegó a las siguientes conclusiones:

Que no hay solución posible sin una coordinación mas eficaz de las fuerzas. Creación de un organismo de coordinación de estas y de la reconstrucción económica de la retaguardia. Pedir que se constituya en Madrid un Consejo Nacional integrado por elementos de todos los sectores políticos en lucha contra el fascismo. Ponen integrarlo cinco delegados de la U. G. T., cinco de la C. N. T. y cuatro republicanos, todos ellos presididos por Largo Caballero. Esto presupone la continuidad de Azala en la presidencia de la República.

Federalismo local, provincial, regional y nacional en todos los aspectos de la administración política y económica, con supresión de los Ayuntamientos, Diputaciones y Gobiernos civiles.

Transformación de los Ministerios, y convertirlos en Departamentos.

Creación de las milicias populares para finalidades de orden público.

Creación de las milicias de guerra con carácter obligatorio. Simplificación de los mandos, creación de una Dirección militar única y constitución de un Tribunal Popular y un Cuerpo Jurídico provisional.

Socialización de la Banca, liquidación de la usura y agiotaje. Socialización de los bienes de la Iglesia, terratenientes, grandes industrias, grandes comercios, transportes y empresas que hayan defendido la rebelión.

Control obrero en las industrias y comercios. Requerir la ayuda de la acción internacional del proletariado. Convocatoria de una Conferencia internacional de elementos antifascistas.

Que una delegación del Pleno comunique a la U. G. T. estos acuerdos y le proponga una alianza nacional a base de este programa mínimo.

Que se organicen mítines en Madrid, Valencia, Barcelona y Málaga, para hacer públicos estos acuerdos.

Que el Comité Nacional se amplie con un representante de cada una de las regionales, dando a conocer las gestiones realizadas cerca de la U. G. T., del Gobierno y de los partidos republicanos.

Que en el término de diez días se celebre un Pleno regional para dar cuenta de las gestiones y adoptar acuerdos.

Firman la ponencia: Por Levante, Juan López; por Cataluña, Federica Montseny, y por Asturias, Aurelio Alvarez.»

Ahir a la nit, a l'Olimpia, la C. N. T. celebrà l'acte públic d'exposició de la ponència aprovada pel Ple de Madrid, que reproduïm més amunt.

En altre lloc del diari publiquem informació de l'acte, del major interès en els moments presents.

servies imposades per la guerra, ho traslladem als nostres lectors. Avui, tinc interès a remarcar l'important victòria obtinguda per les nostres milícies del sector sud-est d'Osca, especialment per la columna del comandant Piquer.

Fa uns dies que la columna Piquer aconseguí la conquesta de Tierz. Sobre el mapa és com hom es pot fer càrrec de la important situació estratègica que per a nosaltres representa la possessió d'aquesta població. La conquesta fou brillant pel difícil i penosa que ha gué d'ésser. Des del lloc d'on partíren els homes de Piquer fins arribar a Tierz no hi ha carretera i, per tant, la marxa hagué d'ésser feta a ple camp i travessant diversos boscos, amb el natural risc d'una emboscada per part de l'enemic, més conxorxidor del terreny que nosaltres.

Occupat Tierz, Sizamo va quedar incomunicat amb Osca, i d'aquesta manera es facilità la seva conquesta.

ATAQ DELS FACCIOSOS
Ahir, l'enemic es deixà veure després de dies de completa inactivitat i sense iniciativa. Des de bon matí inicià dos atacs conjunts sobre les llinies de Tierz i del Manicomi d'Osca.

El general Villalba, previnent que sens dubte els feixistes intentarien apoderar-se del sector del Manicomi, disposà que els encarregats del servei sanitari desallotjessin l'edifici i es procedí a traslladar els ferits, la qual cosa quedà complimentada dijous.

Com es pot veure, no sequeuava Villalba en creure en un possible atac feixista per aquella banda. Des de primeres hores del matí fins ben a mitja tarda, es va atacar durament les llinies del Manicomi i de Tierz. L'artilleria rebel, emplaçada a Estrecho Quinto, engegà durant el matí més de 250 trets contra les nostres forces.

(Passa a la pàgina 6)

Han estat rebutjats atacs de l'enemic al sector d'Osca

Comunicat del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

«En la tarda d'ahir i en el dia d'avui l'enemic ha atacat les nostres línies avançades del sector d'Osca, i ha estat rebutjat violentament per les milícies i forces republicanes, que han impedit que els facciosos aconseguissin cap objectiu.

A la resta del front aragonès, sense novetat.»

AHIR, A LA TARDA

El Consell de la Generalitat celebrà una important reunió

Fou presidida pel senyor Companys

Al voltant de les cinc de la tarda arribaren al palau els consellers del Govern de Catalunya que es troben a la nostra ciutat, per tal de participar a la reunió del consell a que havien estat convocats.

Puntualment a l'hora anunciada l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, donà per començada la reunió al saló de consells.

En donar-se per acabada la reunió, a dos quarts de vuit del vespre, el senyor Lluís Companys es traslladà a la Residència.

El president del Consell no facilità als periodistes cap referència verbal de la reunió i digué que havien celebrat el consell ordinari setmanal presidit pel senyor Companys.

Segons les nostres referències el cap del Govern exposà als reunits la situació interior i exterior de Catalunya i pronuncià els discursos de rigor.

La part més interessant del Consell seria l'exposició feta pel conseller d'Economia i Serveis Públics, senyor Terradellas de les gestions que ha portat a terme durant la seva estada a Madrid, d'on havia arribat ahir matí.

En gran part, els problemes que han motivat el viatge del conseller a Madrid, han quedat en via de solució. Sabem que el Consell ha quedat altament satisfet de la labor realitzada pel conseller Terradellas en l'esmentat viatge, que subratlla una vegada més la seva competent actuació.

LA PREMSA ESQUERRANA PARISIENSE REMARCA LA IMPORTANCIA ESTRATEGICA DE LA PRESA DE L'ALCASSER

París, 19. — La premsa democràtica parisenca publica amb grans titulars, i amb gran extensió, les informacions relatives a la volorada de l'Alcasser de Toledo. I passa de manifest l'enorme importància estratègica d'aquesta operació. Afegix que la destrucció de l'Alcasser permetrà ara a les forces governamentals manobrar ràpidament i desarticular els rebels del Sud. Els comentaristes deiquen vius elogis a les forces populars que prengueren part en aquesta operació i afirmen que han donat un pas decisiu per al triomf de la causa popular espanyola.

Toledo ha reprès el seu aspecte normal

París, 19. — (De l'enviat especial de l'agència Havas a Toledo). Les runes llengades per l'enorme explosió d'ahir i els vidres trencats han estat retirats dels carrers, i la ciutat ha tornat a recobrar la fisonomia que tenia abans de l'explosió. Les línies elèctriques que havien sofert desperfectes han estat reparades, i la gent torna a la ciutat.

La guerra és una cosa més seriosa

Molt sovint veiem ara pels carrers quelcom que ens recorda que el Carnaval ha arribat a dèstems. Hi ha qui disfressa la màscara amb les colorines dels milicians. No és pas una qüestió de sentiment ni un sentiment de simpatia per la causa de l'antifeixisme la causa d'aquest Carnaval a dèstems. Els nens i nenes així disfressats encara no tenen l'edat per a estimar o odiar el que fa dissortada la Humanitat. Se'ls disfressa de milícia de la mateixa manera que abans els pares d'aquests nens i nenes els disfressaven per a anar a prendre la comunió, i encara es pot dir que el molts d'aquests pares disfressen els seus fills de milícia és perquè ells no són capaçs de vestir-se'n i anar al front a lluitar per allò mateix que els seus fills no poden ni deuen sentir encara.

JOAN PEIRO.

LA VISITA DEL CONSELLER DE SANITAT, SENYOR MARTI ROURET, A LES POSICIONS DEL FRONT ARAGONES

El conseller de Sanitat, senyor Martí Rouret, conversa amb els milicians a Bailestar, a 700 metres de Monte Aragón. (Foto. Centelles.)

Tot per al front! Tot per al front!

La tasca revolucionària del Govern de Catalunya

Decrets importantíssims de la Conselleria de Justícia

Política social immobiliària

Ha estat fet públic el següent Decret:

A proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Consell,

DECRET:

Article primer. Es crea el «Comissariat de l'Estatge amb jurisdicció a tot el territori de la Generalitat de Catalunya».

El Comissariat podrà nomenar delegacions als llocs de Catalunya que cregui oportú per a l'acompliment dels seus fins.

Art. segon. El Comissariat estarà compost de la següent manera:

Per conseller de Justícia, que actuarà de president i que podrà delegar la seva representació en la persona que cregui convenient.

Per representants dels partits integrants del Front Popular i de les organitzacions sindicals que actuen en la lluita contra el feixisme.

Art. tercer. El Comissariat té per finalitats:

a) Preparar la labor legislativa que estructuri la nova política social immobiliària.

b) Assessorar com a organisme consultiu el Govern de la Generalitat de Catalunya respecte a les qüestions que li són pròpies.

c) Resoldre amb plena jurisdicció els conflictes que es plantegin entre llogaters i llogadors, assumint a aquest respecte les facultats que les normes legals fins ara vigents atribuïen a la competència dels Jutjats municipals de Primera Instància.

d) Regular el règim econòmic del Comissariat determinant les fonts d'ingressos i el seu repartiment.

e) Administrar, directament o per delegació, els béns immobles urbans.

f) Realitzar, en definitiva, totes aquelles funcions que li siguin expressament atribuïdes per normes legals o disposicions administratives.

Art. quart. El president del Comissariat assumirà la direcció dels treballs i l'execució dels acords, tant en les funcions de caràcter consultiu com les pròpies de l'administració activa, auxiliant-lo en l'acompliment d'aquestes últimes un Comitè de Direcció.

Art. cinquè. Constarà el Comissariat de l'Estatge:

Primer: Del Comissariat com a Corporació.

Segon: Del Comitè de Direcció.

Tercer: D'una Secretaria general. Quart: De dues seccions.

Cinquè: De dues organitzacions tècnico-administratives.

El nombre d'aquestes seccions i organitzacions podrà ampliar-se per acord del conseller de Justícia i a proposta del Comissariat en corporació.

Art. sisè. El Comissariat com a Corporació estarà integrat pel conseller de Justícia i pels representants dels partits integrants del Front Popular i de les organitzacions sindicals a què es refereix l'article segon.

Art. setè. El Comitè de Direcció es compondrà d'un president, que ho serà del Comissariat, i de quatre vocals.

Art. vuitè. Com a dependència administrativa encarregada de la tramitació dels assumptes de caràcter general, en totes les relacions d'aquest ordre que siguin de la incumbència del Secretariat es constituirà una Secretaria general.

Art. novè. La Secretaria general tindrà un cap amb el caràcter de secretari general i el nombre d'auxiliars que es consideri necessaris.

Cada una de les Seccions tindrà un president i un secretari que serà el general de la Corporació.

El president del Comissariat podrà designar un secretari administratiu adjunt de cada secció entre els funcionaris de la Secretaria general.

Cada organització tindrà un cap tècnic amb el nombre d'auxiliars que es determini.

Art. 10. En la sessió de constitució del Comissariat de la Vivenda es designarà les persones que hauran d'integrar, amb el president del Comissariat, el Comitè de Direcció.

En el mateix acte es designaran així mateix els membres que hauran de compondre les Seccions primera i segona.

Art. 11. La representació del Comissariat per a tots els ordres de relacions que s'estableixin correspon al president.

Art. 12. Competeix al president:

a) Convocar la Corporació en ple i presidir les seves sessions;

b) Distribuir els assumptes entre els diferents Seccions i organitzacions del Comissariat;

c) Executar els acords de la Corporació;

d) Ordenar i presidir els treballs del Comitè de Direcció;

e) Intervir en tot allò referent als funcionaris administratius d'acord amb els tràmits que s'estableixin;

f) Acordar i inspeccionar els treballs de la Secretaria general, Seccions i organitzacions tècnico-administratives;

g) Administrar els fons de la Corporació, ordenar les despeses i legalitzar els comptes;

h) Reclamar la cooperació de les diferents dependències de l'administració pública i adhoc dels particulars, sempre que ho sigui necessari.

Art. 13. La Secció primera tindrà cura dels següents serveis:

a) Informar i assessorar llogadors i llogaters en tot allò que afecti a redacció de contractes, lliure acomodació a les normes legals i fiscals vigents i a les relacions entre uns i altres amb els organismes es-

g) Borsa de la vivenda per tal de donar facilitats econòmiques als estendants la situació econòmica dels quals rigorosament comprovada, els obligui a fer-ne ús.

Art. 17. L'Organització segona tindrà cura dels següents serveis:

a) Recaptació, i b) Pagaments, i c) De tots aquells altres que les funcions i fins del Comissariat i la tècnica comptable que s'adopti facin necessaris.

Art. 18. Mentre no es determini altra cosa, el règim econòmic del Comitè tindrà com a base els ingressos dels Organismes dissolts per Decret de 12 d'agost del 1936.

Art. 19. El Comitè estudiarà i proposarà al Govern de la Generalitat de Catalunya totes aquelles mesures de caràcter fiscal, i de qualsevol altra mena, d'acord amb l'orientació que definitivament es doni a la política social immobiliària.

Art. 20. El conseller de Justícia queda expressament autoritzat per a dictar les disposicions complementàries d'aquest Decret.

Barcelona, 18 de setembre del 1939. — Lluís COMPANYS. — El Conseller de Justícia, J. QUERO MOLARE.

Modificació de la Llei del Divorci

Per la Conselleria de Justícia de la Generalitat, ha estat fet públic el següent Decret:

A proposta del conseller de Justícia i d'acord amb el Consell,

DECRET:

Article primer. Són causes de divorci, a més de les establertes en l'article tercer de la Llei del Divorci del 2 de març del 1932, les següents:

Primera: L'abandonament culpable sense limitació de temps que s'hagi produït amb posterioritat al 19 de juliol de 1936.

Segona: L'abandó, amb voluntat de trencar la vida conjugal, que s'hagi produït amb posterioritat al 19 de juliol del 1936.

Tercera: La separació de fet i en distint domicili, lliurement consentida, durant un any.

Art. segon. El divorci per mutu dissentiment podrà decretar-se en qualsevol moment, sempre que hagin transcorregut sis mesos des de la data de la celebració del matrimoni.

Art. tercer. Es constituirà una Sala especial en totes les Audiències del territori de la Generalitat de Catalunya que serà competent per a conèixer dels judicis de divorci.

Art. quart. No obstant el que disposa l'article anterior, seran competents per entendre de les demandes de divorci per mutu dissentiment i quan la causa allegada sigui la separació de fet, els Jutjats de primera instància en les poblacions on no existeixi Audiència.

Art. cinquè. La demanda de divorci es formularà per escrit davant el Tribunal competent. El judici se seguirà verbalment, tenint constar per diligència el resultat de les proves.

Art. sisè. Els terminis assenyalats en la Llei, les notificacions i citacions de conformitat amb aquesta hagin de practicar-se i els recursos, en el seu cas, s'admetran i realitzaran de forma que la tramitació del judici no excedeixi en cap cas de quinze dies.

En cas de formular-se reconvençió, aquest termini podrà ampliar-se durant un termini de cinc dies.

Art. setè. En els casos de mutu dissentiment serà suficient que els interessats manifestin la seva voluntat al secretari del Tribunal i que es ratifiqui davant el jutge de Primera Instància o de la Sala de Divorci, que dictarà sentència immediatament.

Heus acut un decret fet públic de la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya:

A proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Consell,

DECRET:

Article primer. Es concedeix un termini que s'estigarà el dia 30 del corrent, dins el qual podran sol·licitar-se i hauran de concedir-se les inscripcions dels naixements que ni en el termini legal ni fins a la data no han estat inscrits.

Art. segon. Les inscripcions d'aquests naixements s'efectuaran en forma ordinària, sense necessitat d'incoar cap expedient, és a dir, únicament i exclusivament mitjançant la declaració de les persones obligades legalment a donar compte d'aquell fet.

Barcelona, 18 de setembre del 1939. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARE.

Com han d'actuar els jutges i Tribunals de Catalunya

Un nou decret de la Conselleria de Justícia:

A proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Consell,

DECRET:

Article primer. Els jutges i Tribunals de Catalunya resoldran les qüestions de la seva competència de conformitat a les lleis vigents, sempre que s'adaptin a les exigències revolucionàries del moment actual.

En altre cas resoldran de conformitat a la seva consciència de for-

ma que la norma que apliquin ai cas concret pugui ésser elevada a norma general que plasmi el sentiment jurídic del poble.

Art. segon. Resten facultats els jutges i Tribunals de Catalunya per aplicar les normes de les lleis processals de forma que la tramitació dels judicis no excedeixi de trenta dies en cap cas.

Barcelona, 18 de setembre del 1939. — Lluís COMPANYS. — El conseller de Justícia, J. QUERO MOLARE.

Col·legi-Acadèmia CONDAL

CENTRE DOCENT DE PRIMER ORDRE SOTA EL CONTROL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

ENSENYAMENT PRIMARI :: BATXILLERAT :: PERITATGE MERCANTIL

PRACTIQUES COMERCIALS :: IDIOMES

CLASSES ESPECIALS

CUROSA PREPARACIO PER A OPOSICIONS

Classes completament independents per a senyoretas

Demaneu informació completa a la Secretaria del

COL·LEGI-ACADEMIA "CONDAL"

Diputació, 291 - Telèfon 11688 (entre Claris i Llíria)

BARCELONA

Les classes funcionen de les 9 del matí a les 10 de la nit

Més informació de Madrid

Arriba a Toledo el general Asensio i pren part en els atacs decisius a l'Alcàsser

Toledo, 19. — Anit arribà a aquesta capital el general Asensio per tal de dirigir una intensa operació que s'ha portat avui a cap contra els facciosos que estan tancats a l'Alcàsser. Durant la nit, les nostres peces d'artilleria de

estiupeu disparant intensament contra l'única torre que ha quedat en peu. Els disparats duren fins a les nou del matí i produïren efectes satisfactoris.

A dos quarts de deu del matí volaren sobre Toledo uns trimotors de la nostra gloriosa aviació i en arribar damunt les runes de l'Alcàsser baixaren fins a cinc-cents metres i dispararen intensament les seves bombes sobre la concentració rebel. Les bombes incendiaren la part alta del barri de Caputxins.

Els aparells de caça lleials estiguereu volant durant el dia sobre Toledo per tal d'evitar una possible acció de l'aviació enemiga que no feu acte de presència en tot el dia.

A dos quarts d'onze del matí arribaren procedents de Madrid diverses tancs de la Campa amb cinc mil litres de gasolina i els efectes de bombes. Per mitjà de mànegues que anaven entrades en una espècie de petits canals es feu arribar la gasolina fins prop del govern militar i de l'Alcàsser. Els bombers havien estat distribuïts amb objecte d'evitar un possible escampament de les flames, cosa que, afortunadament, no ocorregué.

Per mitjà d'una bomba de mà es feu cremar la gasolina i els efectes de l'incendi foren enormes. Grans columnes de fum s'elevaren i poca estona després s'apreciaren clarament les flames que feien presa en alguns llocs de les runes de l'Alcàsser.

Quan el foc va créixer avançaren les nostres tropes. Els nostres dinamiters, llançant la seva càrrega contra els focus facciosos, al mateix temps que els morters bombardejaven l'enemic.

En el seu avanç, les forces lleials tiraven bombes de mà i disparaven les metralladores contra els llocs on es veien feixistes a l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

Ensenyà s'inicià un atac per la part del darrer de l'Alcàsser, corresponent a Caputxins, per la qual cosa els feixistes es trobaven entre focs i completament assetjats.

NOMENAMENTS DE CONSOLS I AMBAIXADORS

Són nomenats Araquistain, ambaixador a París; Barcia, a l'Uruguai, i Ferran de los Rios, als Estats Units.

Madrid, 19.—Després de les deu de la nit ha estat facilitada la firma dels decrets acordats en el Consell d'Avui, entre els quals hi ha els referents a una extensa combinació diplomàtica.

Donem a continuació els més importants:

Consol d'Espanya a Veracruz, a favor de Josep Maria Argüelles i Reales.

Consol general a Gibraltar, a favor de Plácido Alvarez Builla i Losada.

Carta credencial a favor del senyor August Barcia, que l'acreditat com a República de l'Uruguai.

Decret nomenant ambaixador d'Espanya, prop del senyor President dels Estats Units d'Amèrica, el senyor Ferran de los Rios Urrita.

Decret nomenant secretari de primera classe i encarregat d'Afers d'Espanya a Rios el senyor Ceferi Falcón i Alvarez Tubau.

Idem nomenant ministre plenipotenciari de primera classe en la Legació d'Espanya a Montevideo, el senyor August Barcia, diputat a Cortes.

Idem acceptant a Alvaro de Albornoz la dimissió que ha presentat del seu càrrec d'ambaixador d'Espanya prop del senyor President de la República de França, i declarant-lo en situació de cessant, en les característiques que estableixen les disposicions vigents.

Nomenant ambaixador d'Espanya, prop del senyor President de la República de França, el senyor Eusebi Araquistain Quedo, diputat a Cortes.

JOAN MARCH POSA A LA DISPOSICIO DE FRANCO VINT MILIONS DE PESSETES

Madrid, 19.—Un periòdic relata alguns fets de la sublevació al Marroc, la majoria dels quals són ja coneguts.

Sembla ésser que la població mora en assabentar-se del que ocorria, intentà baixar a Tetuan a tallar el cap als traïdors.

Més tard es va saber que havia estat el Gran Visir qui aconseguí revertir l'atac.

El diumenge, dia 19, Franco llurà al Gran Visir la Llorejada. Segons digué Franco en una reunió de caps facciosos, compliava amb tot el que li feia falta. Entre altres, Joan March havia posat a la seva disposició vint milions de pessetes.

ELS FACCIOSOS BORRARIEN DEL MAPA I DEL DICIONARI CATALUNYA I BASCONIA

Madrid, 19.—«La Voz» diu que els germans facciosos han publicat el projecte de desaparició del vocabulari del nostre idioma les paraules catalanes i basques.

«Naturalment», segueix dient l'«alludit» periòdic, «se trata de una petulancia, pero muestra lo que podrían esperar Cataluña y Vasconia si vieran los facciosos».

DE PAS PER BARCELONA

Es troba a Barcelona per tal de resoldre diverses gestions relatives al servei sanitari del front, el cap de Sanitat de la columna «Lluís Companys», doctor Vilanova, el qual retornarà immediatament al front.

UNA COLONIA ESCOLAR MADRILENYA

Ahí al matí arribaren 350 nens de la Colònia Escolar de Suances (Santander), els quals avui a les tres prosseguiran el seu viatge a Madrid, per tal d'esser reintegrats a llurs famílies.

Han estat atesos a la Casa d'Assistència «Francisco Macià».

EL DIPUTAT SENYAL, SOTS-SECRETARI DE TREBALL, VA CONVERSAR AMB ELS PERIODISTES

Ahí, en la seva habitual visita al senyor Fruners, els periodistes que fan informació a la Conselleria de Treball, van ésser saludats pel senyor Senyal, Sots-Secretari de Treball de la República, arribat ahir de Madrid junt amb altres personalitats.

En la seva breu conversa amb els informadors el senyor Senyal es va referir a la tasca que fan al ministeri del Treball i de l'Optimisme que regna entre tots els sectors antifeixistes de Madrid.

UN CARRER DURA EL NOM DE RAMON ACIN

El Centre Obrer Aragonès ha llurats a l'Ajuntament de Barcelona una sol·licitud per tal que sigui canviat el nom del carrer Baix de Sant Pere, on està situada la dita entitat, pel nom de RAMON ACIN, afusellat vilment a Osona el passat mes d'agost.

AVIAT ES SABRAN ELS CULPABLES DE LA MORT DEL CAPITA BIADEAU

El jutge senyor Chaparro que és el qui instrueix el sumari per la mort del capità Bideau, estàgué ahir al matí a l'Hospital Militar per tal de prendre declaració a diversos membres del Comitè Sanitari que actua en aquest establiment.

Sembla, com ja diem en la nostra edició d'ahir que aquest assumpte s'acabarà molt aviat amb el procés dels culpables del criminal fet.

Dia de pluja, dia de lleure

Alcanyis, 19 (Del nostre redactor enviat especial).—La pluja al front paralitza les operacions. Es com un dia de lleure. Si no hi ha molèsties que ocasioni companyies que es troben a les avançades, fins i tot seria de desitjar de tant en tant un dia de pluja

Vista de la causa contra Salazar Alonso

El fiscal li retreu el contingut del seu llibre "Bajo el signo de la revolución", en el qual diu: "Per a mi el feixisme és lícit"

VISTA DE LA CAUSA

Madrid, 19.—A tres quarts de deu es constitueix el Tribunal que ha de veure i jutjar la causa instruída contra l'ex-ministre Salazar Alonso.

A continuació compareix el processat, va abillat amb vestit de carter i no porta corbata. Pren seient a l'esquerra del Tribunal, dreta del públic i entre els dos defensors que d'ofici li han estat designats com a suplents.

El secretari dóna lectura a l'escrit de conclusions fet pel fiscal de la República senyor Josep Vallès.

A l'esmentat escrit es parla del llibre: "Bajo el signo de la revolución", editat en desembre del 1935 del qual és autor el processat.

Es recull un paràgraf de la pàgina 16 en la qual Salazar diu que com a ministre de la Governació entenia que havia de combatre la revolució i oposar-se al seu abassegador impuls.

Parla també el fiscal del contingut de les pàgines 8, 54 i 77. En un dels paràgrafs d'aquesta darrera pàgina, es diu: «Per a mi, el feixisme és lícit».

A la pàgina 81, es parla de l'organització contrarevolucionària, i a la 267 afirma que hom s'ha de classificar en dos bàndols: «revolució, o contrarevolució». I afegeix: «Los que quieran la conservación de la sociedad y el orden y quieran la paz y sientan la necesidad de mantener el Estado, deben estar a un lado. Los enemigos al otro».

L'obra, acaba dient: «El pueblo español la reacción que corresponde al conocimiento de la verdad, mi esfuerzo no será estéril».

«CONTRA EL FRONTO POPULAR, EL FRONTO NACIONAL» DIU EN UNA CARTA A GIL ROBLES

Afegeix el fiscal en el seu escrit que posteriorment i en data que no s'ha pogut precisar, adreça Salazar Alonso una carta extensíssima a Gil Robles en la qual exposa tots els seus temors pels avanços de la revolució i fa un examen polític de la situació d'Espanya que ell creu revolucionària. «Contra el Frente Popular —diu a la carta—, el Frente Nacional». I afegeix que allò que procedeix és organitzar l'Estat en forma que no sigui possible el ressorgiment del perill revolucionari.

En una quartilla autògrafa del processat que obren en els folis, es verteixen conceptes idèntics; i en una carta oberta adreçada a Manuel Tanco, diu: «Que quedé sin acta. Esa es la verdad; pero eso no importa; se puede servir a la Patria oponiéndose a los avances de la Revolución. Contra ella luché en el Parlamento y en el Ministerio, desarticulando un movimiento perfectamente organizado. Estoy como en abril de 1934».

VOLLEN DECLARAR LES VAGUES IL·LEGALS...

Finalment, diu que els Fronts Populars són instruments que serveixen per a impedir tota política nacional i representen el caos econòmic i la revolució. Afegeix que cal declarar la il·legalitat de les vagues, que la Democràcia ha fracassat per a sempre i que no serveix per a governar, ni al Parlament tampoc.

Creu que la dictadura és necessària, mentre es consolida l'Estat nou. Afegeix que cal posar en peu tots els elements d'ordre en servei d'Espanya, arribant aduà a la prestació personal.

Acaba el fiscal el seu escrit dient que allò anteriorment recollit es considera com a element que tendeix a provocar la rebel·lió.

A preguntes del President, el processat diu que ha exercit els càrrecs de regidor, president de la Comissió Gestora Municipal i Provincial i ministre de la Governació i ministre de la República, i afegeix que fa temps fou processat per delictes d'opinió.

Seguidament el fiscal i el processat proposen preveure testifical i documental, i així ho acorda el Tribunal, sempre que no interrompi les actuacions.

...DIU QUE ES REPUBLICA, LIBERAL I DEMOCRÀTICA

Entre les propostes fetes per Salazar Alonso figura la inclosió en el sumari d'uns paràgrafs del seu llibre on es parla de la revolució. Així mateix declara que compareixen alguns testimonis, els quals es cita immediatament.

A continuació el fiscal procedeix a l'interrogatori.

El processat manifesta que no s'ha separat del Partit Radical i que és republicà, liberal i democràtic.

El fiscal: No heu fet l'afirmació que la democràcia està en fallida?

Processat (Després de vacillar alguns instants, respon): Jo tinc respecte per a totes les idees i així m'he comportat sempre.

El fiscal segueix interrogant-lo i el processat diu que, a judici seu, el Parlament sofrí una gran crisi, i és a causa que la seva política no ha seguit els principis del feixisme, com ho demostra el fet que per això ha estat combatut.

Diu que en el seu llibre «Bajo el signo de la revolución» procurava justificar la seva conducta política i combatre els atacs de què fou objecte per l'afect de l'estraperlo.

Afegeix que quan s'encarregà de la cartera de Governació tots els partits extremistes amenaçaven amb la revolució.

Fiscal: ¿Què és la contrarevolució de la qual parles tant?

Processat: Jo entenc que la contrarevolució és l'organització que impedeix la paralització de la vida de la ciutat.

A continuació fa consideracions sobre els conceptes contrarevolució i revolució, i es refereix a la propaganda que determinades organitzacions militars feren en les casernes.

Diu que no recorda totes les mesures que s'adoptaren per a impedir-ho, si bé, naturalment, s'adoptà la mesura de prohibir l'entrada de premsa a les casernes.

Se l'interroga sobre la carta adreçada a Gil Robles en la qual diu que es ha de formar una opinió al carrer. I assegura que es referia a productors, industrials, comerciants, etcètera, i mai a formar milícies.

COM A MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ ANA A FAVOR DE LA U. M. E.

Afegeix que com a ministre de la Governació, va saber que es feia propaganda a les casernes, i hi havia cèl·lules comunistes, i cridà l'atenció del ministre de la Guerra pels seus informes.

El fiscal li pregunta si no és cert que a les sales de banderes es feia propaganda de la U. M. E.; i el processat respon que, com a ministre de la Governació, en teníem coneixement, volgué perseguir-ho.

El fiscal li pregunta si no és cert que el Govern de que formava part donés amb complacència aquesta propaganda; i el processat ho nega, bo i afirmant que no creia que aquest moviment tingués importància, car al seu jutj no hi havia motius per a sentir temors, la qual cosa ha vist que en realitat sí n'hi havia de motiu, per les conseqüències que aquella propaganda ha tingut.

El fiscal li pregunta quins partits considera revolucionaris i quins contrarevolucionaris. El processat vacilla i no contesta satisfactoriament.

Insisteix el fiscal en que aclareixi aquest concepte, i Salazar Alonso declara que entre els primers considera els socialistes, comunistes i sindicalistes.

CONFESSA QUE VOLIA PROVOCAR LA REVOLUCIÓ

El fiscal li pregunta si és que volgué provocar la revolució, avançant amb les mesures que adopta com a ministre de la Governació, i després de vacillar, i amb paraules contradictòries, acaba per confessar-ho.

Interrogat perquè aclareixi en quina data dirigí la carta que obra en el sumari a Gil Robles, diu que fou a darreries de març.

Manifesta que senti les paraules que pronuncià el senyor Azana en encarregar-se del Poder; però considera les encertades, cregué que no era possible que sortís amb la seva comesa, per les dificultats que per a això es presentaven.

Fiscal: — En què fonamentàveu les vostres afirmacions que a Espanya s'anava a superar la barbàrie de Rússia?

Processat: — En notícies que tenia de Badajoz.

Parla a continuació d'algunes notícies que tingué relacionades amb incautacions, que eren productes del desbordament de les masses.

ANA A L'ENTERRAMENT DE CALVO SOTEL, ON FOU AIXECAT A PES DE BRAÇOS

Manifesta després que assistí a l'enterrament de Calvo Sotelo, i en ell, contrariant-lo molt, fou aixecat a pes de braços, però aviat aconseguí desprendre's i indubitablement, reconeix que molts dels que figuraven en el seguici li feren la salutació feixista. Assegura que ell no tenia notícia d'allò que es preparava i que segueix reconeixent com a cap polític Lerroux, al qual veia amb poca freqüència, fins al punt que aquest no li comunicà el seu viatge, del qual no s'absentà fins que va llegir a la premsa que Lerroux era a Portugal.

Tambe diu que el general Fanjul el feu algunes vegades al Casino, i creu que l'última vegada fou al mes de maig.

Declarà que el dia 17 de juliol estigué a Molinero reunit amb uns amics, però nega que fos objecte de manifestacions de simpatia, les quals conté amb la frase «Eso, manana».

Acaba l'interrogatori del fiscal i el president diu que poden interrogar els advocats suplents, però aquests no consideren precis l'interrogatori.

A continuació l'interroga el Jurat; i el processat contesta que no anà al Ministeri de la Governació amb l'ànim d'impedir les justes exigències dels obrers.

No recorda que Gil Robles digués

al Parlament que ells havien provocat la revolució per a ofegarla.

Un dels Jurats li pregunta, de quins poders internacionals calia alliberar Espanya, i Salazar Alonso respon que de la influència de Rússia i dels desigis de la maçoneria.

Jurat: I també del vaticanisme?

Processat: També. I les meves discrepàncies amb Gil Robles eren per això.

Jurat: El processat ha dit que segueix reconeixent com a cap polític Lerroux. Sabeu si Lerroux està en el Govern de Burgos?

Processat: No.

VOLER PRECIPITAR LA REVOLUCIÓ D'OCTUBRE PER A QUE FRACASSE

En un diàleg amb un altre Jurat arriba a concretar l'afirmació que no es pot ésser feixista i republicà.

Deriva aleshores l'interrogatori vers el moviment d'Octubre del 1934 i nega que provoqués aquella revolució, encara que declara que procurà avançar-la, perquè és tàctica de bon governant avançar en alguns casos el moviment per a fer-lo fracassar.

Un Jurat li pregunta sobre les adreces fetes que feu contra un moviment i li pregunta si no calgué en la pista de la tendència i envergadura d'aquest moviment.

Processat: — No.

Jurat: — I quan els fets el confirmaren?

P. — Vaig actuar amb vistes amb aquests fets.

J. — Perquè en els començaments del moviment actual en loc de presentar-se i oferir-se a la República s'amagà?

P. — Ja he explicat això.

J. — Vostè coneix els darreres manifestacions del seu cap Lerroux, publicades aquests dies referint-se al moviment feixista.

P. — No.

J. — Doncs vaig a llegir-vos-los per tal que les coneixeu. (Així ho fa). Quin concepte li mereixen a vostè?

P. — Que qui fa això ja no el puc considerar com a cap.

J. — Quin concepte li mereix el feixisme?

P. — En l'àmbit de les doctrines el feixisme és una idea, però en el dels fets hi ha qui actua contra les lleis.

J. — A qui s'atribuï el moviment revolucionari de setembre amb relació a la concentració de patrons agrícoles catalans?

P. — Al Partit Socialista que declarà una vaga general front a una manifestació autoritzada pels Poders Públics i enquadrada en la legalitat.

QUINZENA BLANCA I DE COLOR

a preus de fàbrica a

EL INDIO Carme, 24

J. — Però les violències i les persecucions de que foren objecte els vaguistes, com es poden legitimar?

P. — En la declaració de l'Estat d'alarma.

J. — I la repressió?

P. — El Govern es limità en llurs actes a assegurar la recollida de col·lites.

J. — ¿Quin és el concepte que li mereix la francmaçoneria i la seva actuació defensada en el triangle Llibertat, Igualtat i Fraternitat?

P. — En Rússia s'han prohibit aquestes organitzacions; i a Espanya el Partit Socialista prohibí a les seves joventuts adherir-se a ella.

El fiscal demana permís a la Presidència per a formular una pregunta que se l'oblidà en l'interrogatori: i, una vegada obtinguda, pregunta: Quin concepte teniu de l'ordre?

P. — Ordre és, per a mi, el respecte a la llei i obediència a les disposicions emanades del Govern legítim.

Fiscal: — ¿Creieu que un partit determinat o alguns partits poden erigir-se en guardadors de l'ordre?

Per exemple: el feixisme.

P. — En molts casos, sí.

F. — ¿No teniu tractes polítics amb feixistes?

P. — Tractes polítics, no.

Pres. — Creieu que han fet bé els que han llançat aquest moviment feixista?

P. — Ja he dit quin és el meu criteri a aquest respecte.

Pres. — Creieu que Lerroux hauria d'adherir-se al Govern legítim.

P. — Crec que sí.

P. — Ja ho he explicat anteriorment i si volem ho repetim després.

Pres. — Vós però no ho fèreu?

P. — Ja ho he explicat anteriorment i si volem ho repetim després.

Pres. — Vós però no ho fèreu?

P. — Ja ho he explicat anteriorment i si volem ho repetim després.

Pres. — Vós però no ho fèreu?

P. — Ja ho he explicat anteriorment i si volem ho repetim després.

Pres. — Vós però no ho fèreu?

P. — Ja ho he explicat anteriorment i si volem ho repetim després.

Pres. — ¿Sabeu si el partit radical s'ha unit al Govern del Govern legítim de la República?

Processat: — El Partit radical està en dissolució des d'abans de les darreres eleccions.

Pres. — ¿La República del 14 d'abril per a vos era simplement una etiqueta o una revolució?

Processat: — Per a mi la República era una evolució política.

Pres. — ¿Us vau separar del Partit Radical quan aquest tancava els camins de la legalitat?

Processat: — No senyor.

Pres. — ¿Seguireu la conducta política preconitzada pel senyor Azana de convivència ciutadana?

Processat: — No. Seguirem les prediccions revolucionàries de Gil Robles i Calvo Sotelo personalment o en el seu període?

Processat: — Jo no portava la direcció política de l'informació.

Pres. — ¿No sospiteu que certes afirmacions a Gil Robles eren com ja hem dit una preparació de la militària?

Processat: — Les meves relacions personals amb Gil Robles han estat molt limitades sobretot dels moments dramàtics en què jo governava.

PARAULES SEVERES DEL PRESIDENT

En arribar a aquest punt, el president, amb paraula sincera i accent pla, crida l'atenció del processat prop de la transcendència d'aquest moment, transcendència que afecta per igual al processat i als components del Tribunal, que no té més límits en la seva actuació que el que cadascú pugui trobar en la seva consciència; i afegeix: Senyor Salazar Alonso: Vostè ens ha dit que no està amb els facciosos, però no ens ha dit que s'hagi separat del Partit Radical i que estigui amb el govern legítim.

Davant aquest Tribunal, sols pot haver una habilitat: no tenir habilitat. Dispenso vostè la passió que jo pugui posar en les meves paraules; però tingui en compte que aquest tribunal és diferent dels tribunals anteriors. En aquest tribunal el President té com a fiscal i defensor i per això, Senyor Salazar Alonso, l'exhorto a dir tot el que pugui dir de la seva part amb ocasió d'una última pregunta que li vaig a fer. Però ha de contestar amb sinceritat.

Nosaltres condemnem o absoltem com creuem just, i entenc que són ambdues les formes de fer justícia.

La pregunta és aquesta: ¿Vós no sabeu res del moviment que es preparava? Penseu i mediteu en donar la resposta i no repareu a donar-la extensa, perquè el tribunal no vol taxar en el més mínim el dret dels processats en lliu defensa.

Processat: Jo absolutament irresponsable. Dono la meua paraula d'honor que no s'ha res ni sospitava res de l'existència. El senyor Gil Robles quan parlava amb mi i s'alludia a això ho negava sempre.

A continuació el president li demana la sessió a les dotze de la tarda per tal de continuar-la a dos quarts de cinc.

ES REPREN EL JUDICI A LES CINQ DE LA TARDA

A les cinc de la tarda es reprèn el judici contra Salazar Alonso.

Compareix Maria Rosa Roca, la qual mantenia relacions amb l'ex-diputat radical Miquel Cámara, que vivia a l'edifici 17, on estigué amagat Salazar Alonso del 24 al 28 de juliol.

Manifesta que ella no coneixia a Salazar Alonso i que un matí li telefonà l'Echeguren anunciant-li la tramesa d'un paquet i enlloc del paquet arribà al seu domicili Salazar Alonso.

Afegeix que aquest li digué que estava sol a Madrid i que tenia el propòsit de marxar amb la seva família a la Sierra i després a Portugal.

Diu que llegia els periòdics del matí i que esolament una vegada rebé la visita d'Echeguren.

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

«SENYOR, AIXO DEMANA»

AGCIO BRILLANT DE LES NOSTRES FORCES A ASTURIES

Els minaires no solament resisteixen, sinó que obliguen les forces rebels a retirar-se

Madrid, 19. — El dijous fou un dia de gran exit per a les nostres forces a Asturies. No sols assoliren l'enemic no avançà, sinó que nosaltres ho fèrem considerablement.

S'han ocupat en aquella zona diversos pobles. En el dia d'ahir seguí l'avanç dels minaires i s'han aconseguit importants objectius.

Ha millorat notablement la situació dels minaires en relació amb el dia d'abans d'ahir.

Diversos espies que s'havien infiltrat en les milícies han estat descoberts i castigats. S'ha fet veritablement impossible que les forces que intentaven acudir en auxili dels siliats a Oviedo ho aconseguissin. Les nostres milícies han pogut reduir-les en el curs de poc temps.

LA NOTA FINAL D'UN PARTIT REPUGNANT

«Jo prefereixo mil vegades la dictadura de dretes», diu Alexandre Lerroux

Madrid, 19. — Com se sap, Lerroux s'adherí a la obra facciosa. Heus ací diversos dels paràgrafs en els quals dóna compte de la seva actitud:

«Entre la dictadura d'Azaña o la sangüinària actitud de Largo Caballero, o els que regerien l'excament nacional, em declaro identificat amb ells».

Això no significa que jo em col·loqui al costat nacionalista ni busqui la protecció de la força, sinó que col·laboro amb la raó, amb la justícia, amb la civilització i el progrés.

Jo vull solament fer notar que la conservació de l'essència de la raça, sancionada de mort, té necessitat abans que tot, del restabliment de l'ordre, de la llei i de l'autoritat, condicions que són base de la consciència social.

Declaro que ara no són moments de posar condicions al concurs que devem prestar quan la pàtria en perill travessa greus períodes. No es poden posar condicions per a ajudar-la.

Aquesta serà una dictadura semblant a la de la nació romana, per mitjà d'una situació militar. D'altra manera, l'anarquia destruiria la nació. Jo prefereixo mil vegades la dictadura de dretes».

LES JOVENTUTS NACIONALISTES BASQUES A LES PORTES DE TOLOSA

Madrid, 19. — A Amurrio hi va haver ahir un lleuger combat entre les forces lleials i els sublevats de la província d'Alava.

Les forces lleials bascones recolliren els cadàvers de sis soldats enemics.

A Guipúscoa, les Joventuts Nacionalistes Basques han arribat a les portes de Tolosa; han matat un aplat i diversos soldats, s'han apoderat d'una metralladora, diversos fusells i gran quantitat de municions.

Ha estat tallada la línia del ferrocarril que uneix Sevilla amb Cazalla

Azuaga, 19. — Les milícies d'aquesta població han realitzat una atrevida incursió i han arribat fins prop de Malacón, on s'han produït uns quants milicians avançats fins un punt que estava defensat per grups de moros i entaularen combat.

Alguns milicians s'aproparen al campament del ferrocarril Mérida-Sevilla, aconseguiren vèncer les forces que el defensaven i deixaren sense comunicació ferroviària Sevilla amb Cazalla.

UNA FORTA DERROTA DELS FACCIOSOS D'OSCA

(Ve de la primera pàgina.)

Els nostres milicians, parapetats en els refugis construïts expressament per a resguardar-se de l'aviació i de l'artilleria, no oferiren blanc als rebels, els quals no varen poder en cap moment rectificar la punteria de les seves bateries i no ens causaren, per tant, baixes.

LA INFANTERIA AVANÇAVA SOBRE NOSALTRES

Simultàniament amb el nodrit foc de l'artilleria facciosa, uns forts destacaments d'infanteria prenen la iniciativa, atacant-nos i iniciant una marxa sobre les nostres fortificacions.

Les nostres línies de foc més avançades d'aquell sector, que es troben situades a uns petites muntanyes perfectament fortificades, complintment les ordres del valent capità Díaz Merry, deixaren que l'enemic s'apropés confiantment fins a tenir-lo a tret segur, i aleshores s'obrí un violentíssim combat amb foc de fusellaria i metralladora que sorprené els rebels, que no esperaven una tan enèrgica resistència després de l'intensíssim bombardeig de les bateries d'artilleria.

UNA LLUITA AFERRISSADA

El tirotall entre lleials i facciosos va durar algunes hores i fou totalment impossible aconseguir un càlcul aproximatiu del nombre de trets que s'arribaren a disparar.

El que sí podem assegurar és que el nostre foc sobre els quals que continuà el nostre foc sobre dels quals que no pogueren entretenir-se a recollir llurs baixes, que fins al moment es calculen en més de tres-centes.

Per la nostra banda no cal que re-marquem que degut al fet que no poguem lluitar el combat ben parapetats, els ferits que ens feren són en nombre molt reduït, si considerem la violència de la lluita que hi hagué.

Insistirem a remarcar que l'atac fou violentíssim, especialment al sector del Manicomí, objectiu principal dels atacants, ja que si haguessin aconseguit apoderar-se'n obríen un fort forat al nostre front.

ELS COMBATENTS ES CASEN

Ahir hi hagueren tres bodes plegades

Els protagonistes? Estivill, Benigani i Barber -- Un periodista, un dibuixant i un obrer de la Banca

COM HA ANAT AIXO?

Senzillament: es conegueren, s'enamoraren i s'han casat. Ells ho volen? Doncs va per ells.

Angel Estivill es casà amb Pura Bilbao.

Benigani amb Tereseta Riera.

Jaume Barber amb Dolores Estivill.

Si fóssim cronistes de «societat», el veritablement fos cert el que ens

dela un que ara hi ha una nova aristocràcia i uns nous pobres farien una recensió completa de l'acte.

Partit Socialista, gran lluitador i admirable tribú.

ELS DIBUIXANTS S'HAN REIVINDICAT...

digué Estivill en el dinar que seguí la cerimònia. Benigani i Ssum, lluita-

ten a l'avantguarda. Han format un grup poc nodrit però força eficient

de milicians que amb fusells metralladores van a l'avantguarda en tots

els combats, lluitant amb un braó que és l'admiraçió dels seus braus

EL MATRIMONI D'UN DIBUIXANT MILICIA

Simultàniament a la boda d'Angel Estivill se celebrà al Colom la del dibuixant Benigani. Encara es feu un altre matrimoni al mateix lloc. No es va poder fotografiar els nou casats perquè es feren escapolis. (Foto. Centelles.)

Dirien que amb un ple a vessar i amb un entusiasme indescriptible,

omnig d'un ambient de gran compa-

nyonia, ahir a l'Hotel Colom, un dels més aristocràtics de la nostra ciutat,

sota la direcció tècnica i encertada del PSUC tingué lloc l'enllaç matri-

monial de...

Actua de «casador» el comandant Alexandrino, cap de les milícies so-

cialistes de Catalunya i de les que lluiten al front aragonès. L'auxilia

en el seu començ el secretari general del Partit Socialista company Al-

mendros.

QUI SÓN ELS PROTAGONISTES?

Angel Estivill, periodista, notable

escritor i molt ferm lluitador revolu-

cionari... amb la valenta bella mil-

liciana Pura Bilbao.

Benigani, el dibuixant dels burge-

sos radicals. Mes ben dit: l'ex i futur

dibuixant, perquè ara ha fet un pa-

rentísim per a empujar les armes i

lluitar al front, a la primera avan-

guarda, contra els traidors, amb Te-

reseta Riera, gentil companya i re-

volucionària cent per cent.

Jaume Barber, empleat de Banca,

redimí del jou de l'alta burgesia,

amb Dolores Estivill, jove socialista,

que, com el seu germà, ha lluitat i

sofert persecucions per les seves

idees redemptores.

Alexandrino, comandant de les

forces socialistes de Catalunya i del

front. Home lluitador i defensor

com ningú de les llibertats i drets

del proletariat. Com a tècnic mili-

tar és una cosa admirable, com a

lluitador és dels que van al davant.

Almendros, secretari general del

combatents de Fígols, d'Astúries,

d'arreu.

Com a artistes que són, admiren tot

el que és bell i no poden permetre

que el feixisme que vol dir opressió

i oprobri i carnatge s'apoderi d'Es-

panya i per això han deixat el pin-

zell i la ploma per abatre'l després

tornant a dibuixar, al servei, però

del proletariat.

NO FEM CAP FESTA...

No celebrem una unió d'un home

i una dona, aquesta és una unió

moral i sexual que no té perquè ce-

lebrar-se — digué el comandant A-

lexandrino — Es tracta, però, d'un

acte de protesta contra els antics

costums. Es tracta de l'abolició per

sempre més dels campaners i dels

capellans. En fi: d'un acte polític

i per això ens hem reunit, puix que

de no ésser així, havent-hi al front

morts i ferits i companyes que es

juguen la vida, aquest acte de joia

seria reprovable.

UN PERIODISTA, UN DIBUIXANT I UN OBRER DE LA BANCA...

Ja no estan al servei de la burgesia.

— digué Victor Colomer —. Posen

el seu treball i el seu cos i la seva

vida al servei del proletariat.

Un company cantà unes cançons...

El popular dibuixant Bori cantà

unes anècdotes i s'acabà la festa

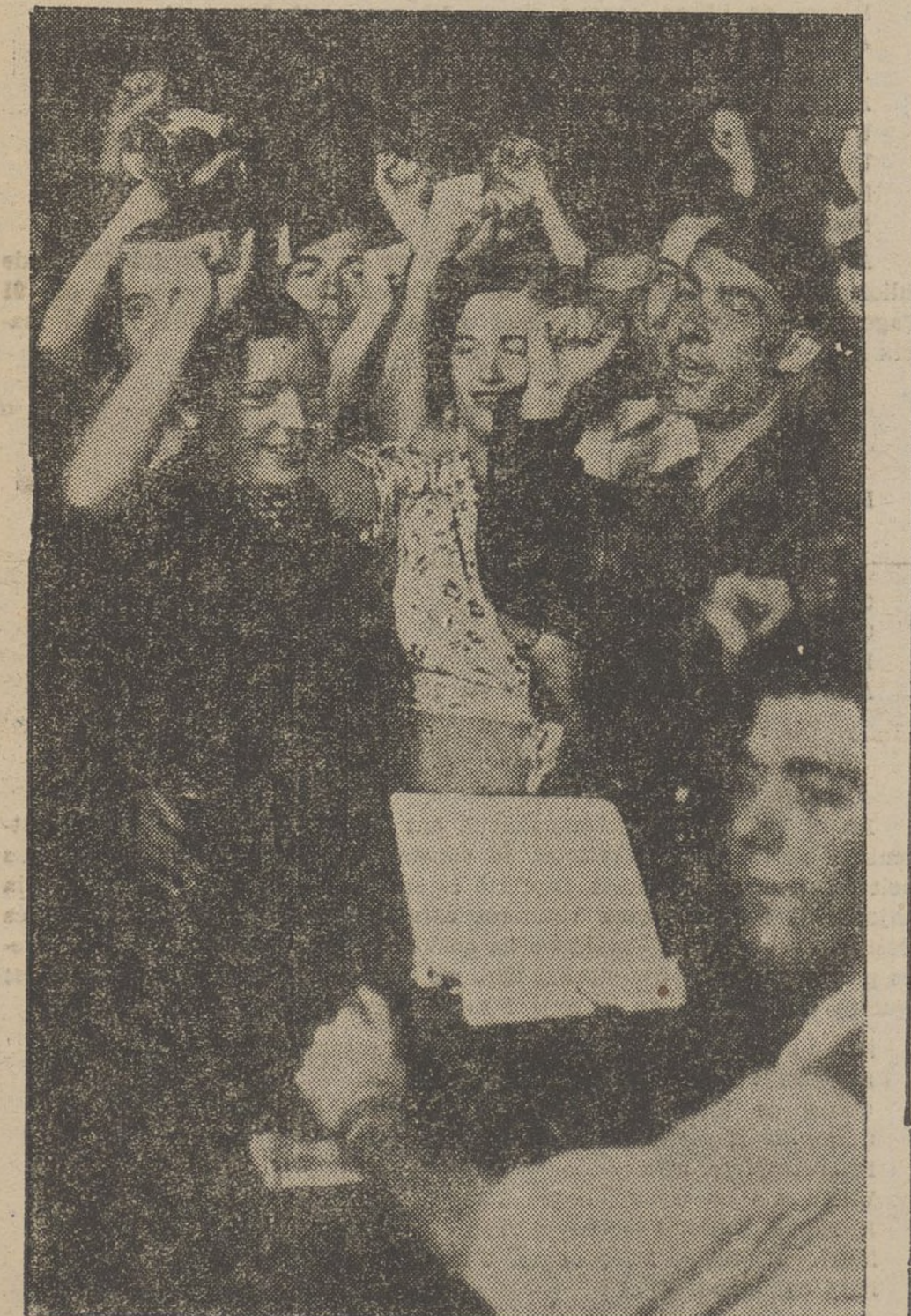
amb visques al proletariat de tot el

món i cantant, amb gran entusias-

me, «La Internacional».

V.

EL CASAMENT D'UN CAP DE MILICIANES

El periodista i milicià Angel Estivill en el moment de contraure matrimoni a l'Hotel Colom. L'actitud irada i amenaçadora dels concurrents diu ben clar que no es cosa de «broma». (Foto. Centelles.)

antena

La premsa madrilenya posa en el primer pla de l'actualitat la necessitat d'oposar a la resistència dels deslleials un exercit regular, ben avuiat, perfectament organitzat.

Fernando Valera — aquest republicà que li plau classificar-se entre els partidaris de la rebel·lió, de la llibertat i de la indisciplina, de la llibertat i de la indisciplina, ha publicat a «ABC» de Madrid un article raonant la necessitat d'organitzar un exercit perquè es va fermant el pressagi que la victòria — mai no posada en dubte — serà costosa, lenta, cruel i difícil.

L'ex-diputat de les Constituents diu que cada dia que passa es re-fermen més les dues grans veritats (que el triomf serà per al poble i que la victòria s'haurà de guanyar amb molts d'esforços), «pero en la retaguardia — sobre todo en las provincias que muy poco o nada ha sucedido — habia al principio muchos, y aun existen algunos ahora, que no acortaron a comprender la magnitud de lo que está pasando en España. Son éstos los que nos decían: ¿Para qué hacer falta un ejército voluntario? ¿Qué necesidad hay de ferreus disciplinas?».

«¿Para qué la organización? Para qué la disciplina? No se está preparando un instrumento para «después»?... Sabíamos que la disciplina militar se podía, a fuerza de heroísmo y de vidas, contener al enemigo; pero no se puede ganar la guerra. Sabíamos que para que hubiera «después» — el después de la transformación económica y social que debe lógicamente surgir de la guerra — era preciso «ahora», en el presente, crear el instrumento que afianzara el triunfo de la Libertad».

En l'editorial del diari comunista «Mundo Obrero» també es parla de la necessitat d'un exercit regular. Escriu: «En la guerra contra un enemigo organizado y con considerable fuerza económica, vale mucho, sin duda, el impulso combativo, que fué el motor de las primeras acciones victoriosas de las masas populares. Pero vale mucho también la organización, la disciplina, el acatamiento al mando, la unidad organizativa de todas las fuerzas. Los enemigos no cuentan ciertamente con el pueblo. Pero disponen, en cambio, de técnica militar y de la que reciben del fascismo alemán e italiano».

Acaba l'artículista dient que els milers i milers de milicians constitueixen — amb el seu heroisme — una base per a un exercit formidable, «perfectament organizado y disciplinado, cuya eficiencia arrollaría las defensas enemigas y aceleraría el triunfo».

S'assabena a tots els partits que junts triomfaren en les eleccions del 16 de febrer que els en passa una com a cove. Pel que hem pogut comprovar no hi ha cap dels components del Front Popular que se'n hagi donat compte, però a l'«ABC» de Madrid ja fa uns quants dies que no existeixen que estan dissolts i ben dissolts i que ja no tenen un pa a la post perquè tot ha estat menut i ha passat a ésser propietat de l'Estat.

Nosaltres no ens ho volem creure, però l'evidència és l'evidència i aquesta no pot ésser més evident quan una ràdio tan seriosa com la de Tenerife ens ho comunica. Ni més ni menys: La Junta de Defensa Nacional de Burgos ho ha acordat i ja no som res i no portem ni canima.

Quan ja estavem convençuts de la nostra mort política ens surt de trascanç una altra notícia dels anacionalistes que posa aigua al vi. No, encara no estem sota els efectes terrorífics dels acords de la J. de D. N. de B., però aviat serà un fet, només és qüestió d'hores. Així ens ho anuncia Ràdio Burgos. Segons ella han estat distribuïts misteriosament per Barcelona unes tires de paper anunciant-nos la ràpida arribada de Franco. Per aleshores ja ens podem donar per llestos.

Només ens quitzem d'una cosa: que tants no ens hagi estat fet per un procediment més visible, perquè el que és fins ara ningú no ha pogut llegir cap d'aquests cavallerescos anuncis de visita.

BENGALES DE GUERRA

EL COR DE GINEBRA

Hom no té massa confiança en l'acció que puguin exercir les vestals ginebrines en la partida escandalosa a què el feix ens ha arrossegat. Ens ja l'efecte que Mussolini exercirà el paper de «Cherubino» i com el famós empresari del «Duo de l'Africana» va dret al seu negoci i prou. Així quan cridi a escena el «Coro de vírgenes» cap nació no es donarà per atorida. En canvi quan demani el «Coro de salvadors» qui més qui menys respondrà: «Es a mi?»

Tanmateix, mentre els nostres homes representats van al que fou l'edat d'Eden, i auen allí tot el que cal dir, frenem els nervis i no ens deixem dur pels desbordaments de la imaginació per molt justificats que semblin. Dormim tranquils, que el neguit internacional no s'afegirà un tros de dit ni a la nostra raó ni a la nostra força. L'horrida tragedia, de no ésser la sang que costa, fora un sànet. Com figures de vint són, al moment dels fons, els qui l'han provocada.

El feixisme si a Itàlia es diu Mussolini i té la sinistra importància d'una enorme de molt mal guarir, al nostre país, no més pot dir-se «Cherubino» gràcies. I com a ell, el farem «coco» un dia o altre i aquella Andalusia que avui acapara el mal xarista Quelpo en vindrà amb nosaltres a Aragó. I ho sabrem, tot seguit, fins a Belchitz.

J. M. FRANCES

L'ACCIO BENEFACTORA DE LES FORCES LLEIALS AL FRONT ARAGONES

Les nostres forces, alliberadores del jou feixista als pobles d'Aragó, no han limitat a això la seva tasca benefactora. Expoliats els habitants per les hordes faccioses, la fam hauria fet presa en aquells senzills habitants si les milícies populars no compartissin amb ells el pa i la sal. (Foto. Ricart.)

El Consell Sanitari de Guerra ha instal·lat al front un tren quiròfan

Tres dies per terres d'Aragó, amb el Conseller de Sanitat Martí Rouret i diversos components del Consell Sanitari

Un tren quiròfan, és a dir, un tren en el qual poder fer-se intervencions quirúrgiques, acaba d'ésser instal·lat pel Consell Sanitari de Guerra, d'acord amb la Conselleria de Sanitat. Heus ací una altra ocasió per a admirar la tasca portada a terme pel Consell Sanitari de Guerra. Després de la posta en marxa de tot un servei sanitari, l'organització, ara, d'un tren quiròfan.

Ja hi haurà temps per a parlar de la instal·lació d'aquest tren. N'ha tingut cura el doctor Mestre Puig junt amb l'auxiliar Antoni Barceña. extensament de les activitats de l'establiment. De moment, hem de limitar-nos al tren posat ara en circulació, la instal·lació del qual s'ha via anat fent ara inajornable. A falta d'una intervenció quirúrgica immediata, hi ha hagut casos de ferides greus, particularment al ventre, que han produït una mort que hauria pogut evitar-se.

Aquesta és la missió del tren quiròfan: anar a la mateixa línia de foc a socórrer els ferits; ser-hi als pocs minuts una intervenció, si és

necessari, i evacuar-los seguidament amb els autovies o amb els trens hospitalars o bé guardar-los en el mateix tren si la gravetat de la ferida ho requereix.

LA INSTAL·LACIO DEL TREN

La instal·lació d'aquest tren ha estat feta en quinze dies escassos. N'ha tingut cura el doctor Mestre Puig junt amb l'auxiliar Antoni Barceña. extensament de les activitats de l'establiment. De moment, hem de limitar-nos al tren posat ara en circulació, la instal·lació del qual s'ha via anat fent ara inajornable. A falta d'una intervenció quirúrgica immediata, hi ha hagut casos de ferides greus, particularment al ventre, que han produït una mort que hauria pogut evitar-se.

Aquesta és la missió del tren quiròfan: anar a la mateixa línia de foc a socórrer els ferits; ser-hi als pocs minuts una intervenció, si és

el qual hi ha una sala de raigs X i una altra per a revelar les plaques; un vagó en el qual hi ha instal·lades lliteres per als malalts, un altre de primera classe per al personal mèdic i per als ferits que no han d'ésser allitats, un cotxe-llit, i finalment un cotxe restaurant.

EL VIATGE DEL TREN AL FRONT

Aquest tren ha estat tramés al front de guerra aragonès. Hem fet el viatge el passat dimecres. Ulirà el Dr. Mestre Puig ja esmentat, componen l'expedició els doctors Tries i Pujol, Tomas Tusó Gispert i Tardida, tots ells del Consell Sanitari, acompanyats del conseller de Sanitat de la Generalitat, Martí Rouret.

La sortida es feu a primeres hores de la matinada del dimecres. Via Lleida - Monzon - Sarinyena. Darrere el tren, l'assessor de guerra arribem al terme del viatge, allà en el moment quedà el cotxe, seguint els moviments de les nostres forces. Són donades ordres per a tapar el senyal de la Creu Roja. L'enemic té una marcada preferència per la Creu Roja i no fóra d'estranyar un bombardeig.

VISITA ALS HOSPITALS DE SANG

En aquest nou deixem el tren, amb els metges i practicants que estan de servei. Els doctors esmentats i el senyor Martí Rouret prossegueixen el viatge cap a una visita de tots els hospitals de sang d'aquest sector del front. Durant els tres dies que restem al front són nombrosos els hospitals visitats, Sarinyena, Barbastro, Anglès, Granyén, Alcañiz, Lecinyena, Bujaraloz, Lleida.

Alguns d'aquests hospitals són instal·lats modestament, a base dels edificis que es pot disposar. En molts d'ells s'hi fan obres d'ampliació, per a poder arribar a contenir fins a vuitanta malalts. Altres hospitals com per exemple el d'Alcañiz, són instal·lats amb tot el luxe i tot el confort.

Tots ells, això sí, compten amb un equip de metges i de material completíssim. Tot és a punt per a intervenir els ferits que seran portats per ambulàncies, pels trens hospitalars o pels autovies. Hi ha generalment, pocs malalts. Tots ells que ha estat possible d'evacuar han deixat el lloc als ferits que poden haver-hi en operacions futures.

La visita als hospitals ens deixa una impressió d'optimisme. Tot és cuidat, net, preparat. Les pobres víctimes de la guerra dels facciosos seran ateses, aquí, solícitament.

SIETAMO

En el transcurs de les nostres visites (Passa a la pàgina 6)

ELS FOLLS DEL MANICOMI D'OSCA SON TRASLLADATS A REUS

Un dels vehicles en els quals són traslladats els delictes del Manicomi d'Oscà, ha tingut una «parada» de pneumàtic. L'inspector de Sanitat del Front d'Aragó, que dirigeix l'expedició, ajuda personalment a reparar l'avaria. (Foto. Centelles.)

UN COMENTARI JUST

La posició de la C. N. T.

El nostre col·lega «El Noticiero Universal» publica en la seva edició d'ahir un comentari de gran interès sobre els darrers acords i manifestacions de la C.N.T. Diu així: «En otro lugar del periódico insertamos unos importantes acuerdos del Pleno Regional de la C.N.T. de Madrid y ayer publicamos un Manifiesto a los campesinos, suscrito por la Regional Catalana, en cuyos documentos la citada organización sindical reconoce la necesidad apremiante de proceder a la coordinación política, económica y social del país, sobre la base de un criterio unificado».

A este efecto se tratará de establecer una coincidencia mínima con la U.G.T., con lo cual la primera de dichas sindicales demuestra estar dispuesta al sacrificio de muchas cosas que tres meses antes habria considerado indeclinables. Refiriéndonos especialmente al Manifiesto destinado a los campesinos, hemos de recoger con satisfacción el reconocimiento de la pequeña propiedad y de la iniciativa privada, extremos ambos que los hombres liberales hemos defendido contra todo intento de dictadura económica, sin desconocer que,

en virtud de circunstancias excepcionales, pueden sufrir un eclipse accidental.

Estas nuevas orientaciones del organismo mayoritario de nuestra clase obrera, cuyo esfuerzo gigantesco tan poderosamente contribuyó a decidir la victoria del pueblo catalan contra el fascismo, nos complacen mucho, porque vienen a coincidir con el pensamiento reiteradamente expuesto desde estas columnas en el sentido de que para ganar la guerra es imprescindible establecer la unidad más compacta entre todos los elementos antifascistas, lo mismo en el orden militar que en el social y en el económico, sin olvidar el respeto debido a la pequeña burguesia, tanto de la ciudad como del campo, cuyo concurso es indispensable.

Ahora bien; todo eso puede hacerse sin variar sensiblemente las apariencias externas del Estado republicano. La colaboración mantenida hasta ahora a través de Consejos y Comités ha dado excelente resultado y puede ser ampliada cuanto se quiera.

«Es que por cosas adjetivas vamos a exponer el éxito seguro de nuestra gran empresa?»

SILUETES DE LA CAMPANYA

La moral dels combatents

Si alguna cosa us sobta, en arribar al front, és la moral dels combatents. No cregueu pas que les nostres milícies sentin la més mínima defallença a l'hora del combat. Els hem vist de prop, hem parlat amb ells al camp mateix de campanya, enmig de l'estrepit de l'artilleria, i amb el seu contacte ha desaparegut de nosaltres la possible ombra del dubte.

La moral dels nostres milicians és esplèndida en tots conceptes. Segura de la victòria, ataquen l'enemic amb un coratge que us omple d'optimisme i és a la vista d'ells que desapareix de nosaltres — dels que llitem des del front de treball — la més lleu vacil·lació. No podria ésser d'altra manera. I més encara quan contraeu la moral dels combatents.

Mentre el feixisme lluita a la defensiva, acorralat per la seva pròpia manca de raó i batut en les rels per la sang innocent que ha vessat en portar a cap la seva acció criminal, els exèrcits de la llibertat es baten amb una moral insuperable. A la nostra banda, es defensa la llibertat, el progrés i les reivindicacions socials i humanes. A l'altra banda es defensa el feudalisme, l'opressió i la barbàrie dictatorial. Els soldats del feixisme lluiten obligats pels enemics de la patria, mentre les nostres milícies són l'exèrcit del poble, un exercit voluntari que s'ha alçat en armes contra els facciosos després de la provocació ascen-

La situació combativa d'uns i altres ofereix un contrast marcadíssim. Mentre els uns serveixen — possiblement contra la seva voluntat — el feudalisme que intentava retenir, els altres defensen les essències més pures de la democràcia. Imagination, doncs, la diferència que hi ha en l'ànim de cada una de les dues bandes combatents. Valor i entusiasme en una — la republicana —; oïdis i abatiment en l'altra — la facciosa. I en aquestes circumstàncies és fàcil de deduir el contrast moral en què es desenrotlla la lluita per la llibertat, que no pot ésser guanyada, en bona lògica, més que per les forces populars.

Aquesta i no cap altra és la situació moral de la lluita que es sosté al front aragonès — camp de les nostres experimentacions —. Es per aquesta força moral invencible que el triomf del feixisme és impossible.

Manuel VALLDEPERES

Els facciosos fan córrer que ha mort Teodomiro Menéndez

Hondalá, 19. — Una notícia d'origen facciós — que naturalment recollim a títol de rumor — assegura que a Gijón ha mort el diputat socialista Teodomiro Menéndez, un dels caps de la revolta proletària d'octubre del 1934 a Astúries.

LA LLUITA AL FRONT D'EXTREMADURA

Les milícies populars van reconquerint el terreny pam a pam. Però s'avança i es recull material de guerra a l'enemic. En la foto, el capità Benlila i els sergents del seu batalló o caminen les armes recollides a l'enemic fugitiu. (Foto. Universal.)